

[Bernhard Baunsgaard]

retssikkerheden for individet end det at afvise, altså nægte indrejse. Der er flere, adskiligt flere principper, som ombudsmanden peger på.

Jeg ville ønske, at hvert eneste medlem af folketinget satte sig i besiddelse af disse skrivelser fra ombudsmanden og så, hvordan han for et år siden pegede på, at vi manglede principper, så, hvordan justitsministeriet i sin svarskrivelse slår det hen, idet man den 30. marts siger, at det går såmænd nok alt sammen, og der mangler jo ikke klarhed i praksis, og ombudsmandens svar den 13. september: der mangler klarhed, det har praktiske konsekvenser, at vi ikke har disse principper. Det er jo ikke nok, at justitsministeren her står og siger: jeg er tilfreds med fru Mimi Jakobsens dagsordensforslag.

Man må være ganske klar over, hvad det er der sker, når man stemmer for dette dagsordensforslag. Dermed har man sagt: vi er tilfreds med, at der nedsættes et udvalg, der skal revidere loven, der skal komme nogle foreløbige stramninger af reglerne. Men det eneste, man har udtalt hidtil fra justitsministerens side, er sympati for, at der skal være særlige principper for afvisning, altså det at nægte indrejse, og udvisning. Hvad med retten til at få udvisningsbeskyldningerne eller -grundlaget? Hvad med retten til at kommentere dem selv? De mangler sammen med adskillige andre.

Jeg er derfor nødt til at sige, at det ikke er muligt for den radikale gruppe at stemme for det af fru Mimi Jakobsen stillede dagsordensforslag, medmindre forslagsstillerne og regeringen er parat til at gøre en tilføjelse, jfr. følgende:

Ændringsforslag.

»Efter ordet »efterretning« indføjes følgende: »og fastslår, at der er behov for ny lovgivning med faste retsprincipper for udvisning af udlændinge.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden af Mimi Jakobsen (CD): (se ovenfor). Også dette ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den sag, som folketinget her behandler, stiller jo meget klart to principielle hensyn over for hinanden, som er fundamentale for retsstaten. For det første hensynet til det enkelte menneskes ret til at leve frit inden for lovens rammer, og for det andet hensynet til samfundet og borgernes sikkerhed.

Jeg vil om det første sige, at jeg mener, at vi fra dansk side bør bestræbe os på, så nøje som det nu er muligt, at følge Jaime Martinez' videre skæbne i Mexico. Det er et humanitært hensyn, som har en særlig karakter for os på grund af Martinez' ophold i Danmark. Jeg vil også hævde, at dette allerede er søgt gjort igennem den danske ambassade i Mexico.

Men det er også vigtigt at gøre sig klart, at Jaime Martinez er udvist af Danmark, fordi hans tilstedeværelse anses for at indebære en risiko for, hvad vi i lovgivningen kalder den danske stats sikkerhed. Man må erindre sig, hvad der er den faktiske og reelle baggrund for, at vi, at regeringen har været nødt til at udvise Martinez.

I den forbindelse vil jeg netop understrege, hvad justitsministeren klart gjorde opmærksom på, nemlig at den europæiske menneskerettighedskommission i sin afvisning af klagen over udvisningsbeslutningen udtalte, at der ikke er tilvejebragt grundlag for at antage, at den pågældende, hvis han sendes tilbage til sit hjemland, vil blive behandlet i strid med artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention, ifølge hvilken ingen må udsættes for tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Denne udtalelse fra den europæiske menneskerettighedskommission må efter min opfattelse indgå med meget betydelig vægt i bedømmelsen af denne udvisning.

Som formand for regeringens sikkerhedsudvalg har jeg selvfølgelig nøje fulgt denne sag i dens forskellige faser, og det giver mig anledning til at sige, at det er min bestemte opfattelse, at regeringen i denne sag har truffet den afgørelse, den som ansvarlig regering måtte træffe. Vi har i sagen Martinez set os stillet over for sådanne oplysninger, at vi måtte anse Martinez' fortsatte ophold i Danmark som en risiko, vi ikke burde løbe.

Jeg vil yderligere anføre nogle mere principielle bemærkninger. Det er klart, som jeg før sagde det, at to hensyn står over for hinanden, nemlig hensynet til den enkeltes fri-